

Pluksammen af modsatte Standpunkter, og det kunne vi vel alle være enige om, at det vilde være det uheldigste, der overhovedet kunde ske for den danske Befolkning, at der gennemførtes et Militærforslag af denne Karakter.

Det Ministerium, som sidder i Øjeblikket, er saa vist ikke et fast og myndigt Ministerium med Betingelser for at føre en stor Sag til dens Løsning. Af hvilken Karakter er egentlig Ministeriet? Ja, kaste vi vort Blik op mod det, se vi først og fremmest en Minister, som har knyttet Tillægsordet „fungerende“ til sin Titel. De andre højtærede Ministre have endnu ikke knyttet dette Ord til deres, men vi ere vist alle enige om, at de i og for sig ikke sidde fastere, end den højtærede fungerende Landbrugsminister sidder paa sin Ministerstol. Og dette Ministerium er i en anden Henseende af en ejendommelig Karakter, et broget og forvirret Ministerium. Kan man tro de Referater, som ere komne af de enkelte Ministres Stilling under Valgkampen, ser man deraf, Ministeriet taget som Helhed, et forunderligt mangefarvet Billede, et Billede, lige saa broget som den Vælgerhær, de ærede Ministre have søgt at samle om sig i de meget forskelligartede Kredse, hvor de have søgt Valg paa den forløbne Valgdag — med meget forskelligt Held. Og den højtærede Førsteminister selv? Ja, den højtærede Førsteminister selv er, hvis man tager en Samling af hans Udtalelser, for sin Person næsten lige saa mangefarvet, som det samlede Ministerium er. Den højtærede Førsteministers Standpunkt er det næsten ikke muligt at komme til Bunds i, det skifter næsten fra Dag til Dag, i alt Fald Betoningen af; hvad han siger, Fremdragelsen af de Ting, som han lægger Vægt paa. Det skifter undertiden endog fra Replik til Replik. Svajende og usikker staar han, tilsyneladende tilbøjelig til at tage hvad som helst, naar det blot er et eller andet, der paa en eller anden Maade kan gives Navn af, at han har faaet gennemført dette med Sikring af København imod Landsiden. Kort sagt, Ministeriet staar broget og forvirret, usikkert som vel meget sjældent et Ministerium. Er det i Hænderne paa et saadant Ministerium, man med Ret og Billighed kan lægge Ledelsen i det Øjeblik, der forestaar Afgørelse af en saa overmaade vigtig Sag for det danske Folk?

Og saa dette Ting? Ja, dette Ting, det er jo spaltet i en lang Række af Mindretal. Hvor mange der egentlig er, ved

i Øjeblikket ingen, hvor Grænserne gaa for de forskellige Mindretal, i Grunden heller ingen. Et Mindretal har meget nøje angivet sin Talstyrke — Højrepartiet —, men denne Talstyrke er kun kommen til Veje ved, at der er vist en forbavsende Rummelighed. Det ærede Højreparti skjuler over Modsætninger saa store som dem, der aabenbares for os ved Udtalelser af det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (N. P. Jensen) og det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkøv), for jeg tror, at alle ærede Medlemmer ville have haft det Indtryk, at disse to Repræsentanter staa i Virkeligheden i Anskuelser ikke hinanden saa overvætted nær. Lige saa broget er Billedet af et hvilket som helst af de andre Partier, som høre til de saakaldte forsvarspositive Grupper. Det synes da ikke mig, at dette Ting og dette Ministerium virkelig have Betingelser for at føre denne Sag til en rimelig og forstandig Løsning.

Det er i den sidste Tid ofte blevet sagt og sagt med stor Ret fra ærede militærvenerlige Taleres Side, at ingen Militæror­ dning duer i Danmark, om hvilken det ikke kan siges, at den har den danske Vælgerbefolknings Tillid, at den har det danske Folks Flertal for sig. Men ingen af de Militærplaner, som i Øjeblikket ere forelagte for den danske Vælgerbefolkning, staar med et saadant Vælgerflertal bag sig, og jeg tror, at vil man se Sandheden i Øjnene, maa man erkende dette, at ingen af de Planer, der gaar ud paa at skabe et stærkt Militærvæsen i Danmark, har nogen som helst Betingelse for at finde Tillid i den danske Vælgerbefolkning og samle et Flertal af danske Vælgere om sig.

I de senere Tider har der været tumlet meget frem og tilbage med den danske Vælgerbefolkning for at indgyde den Troen paa dansk Militærvæsen. Man har prøvet at tage den med det onde, og man har prøvet at tage den med det gode. Det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (Madsen) og det ærede Medlem fra Ringkøbing have talt milde og lempe­ lige Ord til danske Vælgere og prøvet stille at drage dem over i Militærpolitik­ kens Lejr. Det er glippet. Den højt­ ærede Førsteminister har, fulgt af en hel Hærskare af Officerer, talt anderledes strenge og kraftige og manende Ord til Vælgerbefolkningen for at drage den over i samme Lejr. Dette er ogsaa mislyk­ kedes. Jeg tror, at vil man se Sandheden i Øjnene, maa man erkende dette, at der er ingen Mulighed for at